

BIBLICUM ŚLĄSKIE

IV EDYCJA

CYKL – INSPIRACJE BIBLIJNE W NAUCZANIU ABP. ZIMONIA

LIST PASTERSKI PRZED I KONGRESEM EUCHARYSTYCZNYM W DIECEZJI KATOWICKIEJ

DRODZY DIECEZJANIE!

Na początku Wielkiego Postu Pan Bóg przypomina, że zawarł z nami przymierze na chrzcie św. Poprzez ten sakrament chce w nas kształtować dobre sumienie dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa (por. 1 P 3,21). Chrystus woła dziś: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,15). Ten czas ma nas przygotować na Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. Chcemy także przygotować się do I Kongresu Eucharystycznego, który odbędzie się w diecezji na przełomie maja i czerwca br. Będzie on przedłużeniem Krajowego Kongresu Eucharystycznego z ubiegłego roku i III Pielgrzymki Jana Pawła II do Polski. Chcemy również wspomnieć pobyt Ojca Świętego w naszej diecezji przed pięciu laty. Pamiętamy ten niezapomniany dzień - 20 czerwca 1983 roku, kiedy Jan Paweł II stanął na lotnisku w Katowicach przed Obrazem Matki Boskiej Piekarskiej i głosił nam Ewangelię pracy. Z okazji Kongresu Eucharystycznego pragniemy wybrać z bogatego skarbcza nauki katolickiej o Eucharystii prawdę jakże dziś aktualną - prawdę o Jej społecznym wymiarze.

Chrystus ustanowił Eucharystię przed rozstaniem z apostołami, gdy czuł się bardzo samotny, gdy zbliżała się śmierć. W mowie pożegnalnej mówił o prześladowaniach, które miały nadejść, o potrzebie jedności, o nowym przykazaniu miłości i wzajemnej służbie. Eucharystia była zewnętrznym znakiem tych treści, które przekazywał w słowach. Chrystus pozostał z nami, łącząc nas z Ojcem i wzajemnie między sobą. Eucharystia jest znakiem jedności i węzłem miłości (KL

47); Eucharystia buduje wspólnotę Kościoła.

Szukamy środków, które pomogłyby rozbić bariery społecznej obcości, izolacji i obojętności. Taką najbardziej skuteczną pomoc ofiaruje nam Chrystus w Eucharystii. Kościół stwierdził na Soborze Watykańskim II, że „żadna społeczność chrześcijańska nie da się wytworzyć, jeśli nie ma korzenia i podstawy w sprawowaniu Najświętszej Eucharystii; od niej zatem trzeba zacząć wszelkie wychowanie do ducha wspólnoty" (DK 6).

Komunia jest dla nas osobistym spotkaniem z Chrystusem. Tym więcej z Eucharystii zaczerpnijemy, im bardziej będziemy w to spotkanie z Chrystusem duchowo zaangażowani i im więcej znajdzie On w nas wiary i miłości. Nigdy jednak nie wolno zapomnieć, że komunია - to wspólna uczta miłujących się braci. Ofiara eucharystyczna spełnia się nie pod postacią prywatnego posiłku, lecz pod postacią uczty. Uczta zaś wymaga wspólnoty myśli, celów, zakłada - i jednocześnie tworzy - jedność, zgodę, miłość. Nikt nie przygotowuje uczty tylko dla siebie, lecz dla rodziny czy dla przyjaciół. Każde wspólne spożywanie chleba, każdy wspólny posiłek jednoczy ludzi, ożywia i pogłębia więzy wspólnotowe. O wiele głębiej święta uczta Chrystusa jednoczy wszystkich przyjmujących Jego Ciało. „Jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba" (1 Kor 10,17). Owocem uczestniczenia w Eucharystii jest braterstwo i solidarność ludzka. Najstarsza pieśń Kościoła głosi jednoczącą moc Eucharystii: „Jak ten połamany chleb był rozsypany po górach, a został zebrany w jedno, tak niech się z krańców ziemi zbierze Twój Kościół w Królestwo Twoje" (Didache).

Nie ma prawdziwej komunii z Chrystusem bez pełnej komunii z braćmi. Chrystus mówi wyraźnie: „Jeśli przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj" (Mt 5,23-24). Doceńmy znak pokoju przekazywany sobie we Mszy św. przed przyjęciem Ciała Pańskiego. Niech utrwala nasz pozytywny stosunek do bliźnich.

Jan Paweł II mówił w czasie Kongresu: „Eucharystia to sakrament miłości Boga do człowieka i człowieka do Boga, a równocześnie jest to sakrament miłości człowieka do człowieka; sakrament, który tworzy wspólnotę”. II Kongres Eucharystyczny w Polsce stworzył klimat afirmacji człowieka. Trzeba, aby klimat ten utrzymywał się. Winien się jeszcze bardziej pogłębić w czasie I Kongresu Diecezjalnego w Katowicach.

Drodzy Diecezjanie!

Chcemy wykorzystać okres Wielkiego Postu na dalsze poznanie i ukochanie Tajemnicy Eucharystii. Niech słowo Boże głoszone w okresie rekolekcji i misji przybliży tę Tajemnicę. Przygotujmy się do udziału w niej przez przyjęcie sakramentu pokuty i pojednania. Trzeba nam czynić rachunek sumienia z uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. Dochodzą wieści, że w niektórych kopalniach pracuje się znów w niedziele. Jest to praktyka niedopuszczalna. Niedziela jest „Boża i nasza”. Pamiętajmy o tym. Apeluję także do mieszkańców nowych osiedli i tworzących się dopiero nowych parafii, aby z własnej winy nie opuszczali niedzielnej Mszy św. Tam szczególnie potrzeba integrującego oddziaływania Eucharystii.

Wielkie znaczenie ma przygotowanie dzieci do I Komunii św. czyli do pełnego uczestnictwa we Mszy św. Zwracajmy uwagę na sprawy wewnętrzne, na wiarę, na wzajemną miłość, na trzeźwość. Uroczystości zewnętrzne winny być skromne. Ze stołów pierwszokomunijnych uczynmy miejsce miłosierdzia dla potrzebujących. Żyjemy w trudnych czasach. Nie zapominajmy o tych, którzy żyją na poziomie minimum socjalnego. Coraz częściej spotykamy się z przejawami ubóstwa. Dotkniętych jest nim wiele osób starszych, niepełnosprawnych i samotnych, a także rodziny rozbite i wielodzietne. Poniżej minimum socjalnego żyje ok. 20 proc. społeczeństwa. Lęk przed biedą jest istotnym składnikiem codziennego życia, będącym źródłem frustracji i powodowanej nią agresji. Młode małżeństwa najdotkliwiej przeżywają brak samodzielnych mieszkań. Rada do Spraw Rodziny stwierdziła w 1985 roku, że tylko ok. 40 proc. młodych rodzin w Polsce ma samodzielne mieszkanie.

W obliczu licznych trudności i potrzeb trzeba sobie przypomnieć słowa Chrystusa o wzajemnej miłości. Kościół posoborowy podkreśla potrzebę troski o ubogich. Dlatego budujemy ośrodki w Borowej Wsi, Rybniku i Rusinowicach dla niepełnosprawnych dzieci i młodzieży. Musimy dalej rozwijać działalność charytatywną. Inspirację możemy czerpać ze społecznej nauki Kościoła. W związku z Kongresem Eucharystycznym winny odbywać się sympozja i spotkania, mające na celu poznanie społecznej nauki Kościoła. Chodzi zwłaszcza o Ewangelię pracy głoszoną przez Jana Pawła II w Katowicach przed pięciu laty.

Umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie!

Polećmy sprawy I Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego, który ma się odbyć w Roku Maryjnym, Matce Boskiej Piekarskiej - Matce Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Jej powierzamy losy naszego Kościoła lokalnego. Opatrzność Boża każe nam żyć na Śląsku. Tutaj mamy angażować się w dzieło powtórnej ewangelizacji, której istotnym czynnikiem jest działalność społeczna. Kościół na Śląsku zawsze podejmował problematykę społeczną, bronił robotników przed wyzyskiem i upominał się dla nich o godne warunki życia i pracy.

Na Wielki Post i na osobisty oraz wspólnotowy wysiłek pogłębiania świadomości eucharystycznej błogosławię Wam w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Katowice, Święto Ofiarowania Pańskiego 1988 r.

+ DAMIAN ZIMON

Biskup Katowicki